

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۴ جون ۲۰۱۸

آتش بس چه چیزی را نشان داد؟

۳

شنبه - ۰۲ سرطان ۱۳۹۷ - کابل:

۳- آنچه به نام آتش بس در افغانستان اتفاق افتاد هرگاه صرف از دید جنگی بدان نظر انداخته شود، کلمه حماقت شاید چیزی به مثابه نوازش دوستانه در موردش دانسته شود. صفت مناسبی که بدین عمل می تواند گفته شود، چیزی به جز خیانت جنگی نیست.

هرگاه خواسته باشیم این توافق دولت دست نشانده و یا بادرانش را با طالب و حامیانش از دید تاریخی نمونه دهیم، خود را از یک جانب با همان "اسب تروای" معروف شبیه نشان می دهد که منتج به سقوط شهر تروا و قتل عام مدافعان شجاعش گردید و از جانب دیگر سپردن پشاور و قطعه عسکری آن را به رنجیت سنگه از جانب "سلطان محمد خان طلائی" تداعی می نماید. که نتیجه اش کاملاً معلوم است و تا امروز پشاور از پیکر افغانستان جدا شده است. آمدن افراد مسلح طالب در داخل شهر ها آنها بدون حساب و کتاب و خروج برخی و یا قسمت معدودی از آنها و توطن اکثریت شان در مناطق مورد نظر، از یک سو می تواند شهر ها را به مناطق مشترک بین حاکمیت دولت دست نشانده و طالب مبدل سازد و از جانب دیگر نمی تواند به حساب "خدای بجات" و سربه خود صورت گرفته باشد. بلکه به همان سانی که تمام این پروسه، محصول یک حرکت و توافق استخباراتی بوده و است و حتا به اصطلاح شورای صلح در آن هیچ نقشی نداشته، آمدن هزاران طالب مسلح با سلاح هایشان بدون هراس از مقامات امنیتی و نظامی دولت دست نشانده، نیز بر مبنای یک توافق استخباراتی بین جانبین که به نمایندگی از دولت دست نشانده "حنیف اتمر و معصوم ستانکزی" و از جانب پاکستان لوی درستیز و رئیس "آی. اس. آی" آن را پیش برده تعهد نموده اند، می باشد.

آنچه در این روند که می تواند در صورت تکرار کاملتر، به جا به جایی حاکمیت طالب به حاکمیت دولت دست نشانده در بسیاری از ولایات بینجامد پاکستان را قادر خواهد ساخت تا آنچه را به زور تفنگ نتوانست بر مردم تحمیل داشته، افغانستان را صوبه پنجم خود اعلام دارد، اینک به حساب خیانت و وطنفروشی باند "غنی- اتمر" بدان توفیق یابد، معاملات پشت پرده استخباراتی است که بین بادران دولت دست نشانده و پاکستان و حامیانش صورت گرفته و هیچ کسی حتا، به اصطلاح رئیس پارلمان در دولت دست نشانده نیز از آن اطلاع ندارد، تا چه رسد به مردم عام.

این تحولات در بطن بی خبری افرادی در مقام و موقعیت اداری رئیس پارلمان و اعضای پارلمان در دولت دست نشانده به وضاحت نشان می دهد، که نه تنها طرح و تطبیق این آتش بس از صلاحیت عمال استعمار در دولت دست نشانده بیرون بوده، بلکه هیچ یک از آنها نمی دانند که دایره توافقات تا چه سرحدی گسترده دارد.

آنچه از ورای تمام این کش و قوس ها بر می آید این است که امپریالیسم امریکا یا دیگر توان ادامه جنگ حتا در همین سطح فعلی را هم در افغانستان ندارد و می خواهد هر چه زودتر قال قضیه را کنده، خود را از شر آن خلاص نماید و یا این که برنامه های جنگی دیگری را روی دست دارد که مصالحه با طالب و برگرداندن آنها به قدرت و یا هم شریک ساختن شان، نخستین گام جهت تحقق آن هدف می باشد. امری که باید با چشمان باز منتظر بود تا،

دیده شود چه می شود!!